

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ОСНОВИ МЕДІАЦІЇ

1. Кафедра:	Цивільно-правових дисциплін
2. Ступінь вищої освіти / освітня програма	Бакалавр / «Право»
3. Статус навчальної дисципліни	Вибіркова
4. Місце в структурно-логічній схемі	Викладається: денна форма навчання – у другому семестрі на першому році навчання; заочна форма навчання – у шостому семестрі на третьому році навчання
5. Кількість кредитів ЄКТС: - загальна кількість годин: - з них аудиторних годин: - лекції (денна / заочна): - семінарські заняття (денна / заочна): - практичні заняття (денна / заочна): - самостійна робота (денна / заочна):	3 90
6. Короткий зміст навчальної дисципліни	<p>«Основи медіації» – це навчальна дисципліна, що належить до сфери правових та соціальних наук і спрямована на формування у здобувачів освіти знань, навичок і компетенцій у сфері альтернативного вирішення конфліктів.</p> <p>Медіація – це сучасний метод вирішення спорів за участі нейтрального посередника (медіатора), який допомагає сторонам конфлікту знайти взаємовигідне рішення без судового втручання. Як інструмент мирного врегулювання спорів, медіація є ключовим елементом побудови правової держави та гармонізації суспільних відносин.</p>

Метою викладання навчальної дисципліни «Основи медіації» є: формування знань про теоретичні та практичні основи застосування процедури медіації як альтернативного способу вирішення конфлікту; оволодіння навичками вирішення юридичних конфліктів за участю медіатора; розуміння сутності основних принципів проведення процедури медіації; поширення практики мирного вирішення спорів позасудовими методами для профілактики та розв'язання конфліктів у різних сферах де виникають конфлікти.

7. Міждисциплінарні зв'язки

«Конституційне право», «Цивільне право та процес», «Трудове право», «Господарське право», «Господарський процес», «Кримінальне право», «Кримінальний процес», «Адміністративне право».

8. Форми і методи навчання:

Заняття проводяться у формі лекцій та семінарських занять. Лекції здійснюються з ключових проблем курсу.

Методами навчання є: пояснювально-ілюстративний, репродуктивний, проблемно-пошуковий та дослідницький

9. Форма контролю:

Залік

10. Методи та критерії оцінювання:

Підсумковий контроль у формі заліку проводиться після проведення всіх видів занять передбачених робочою навчальною програмою відповідної освітньої компоненти.

Оцінювання здійснюється за результатами накопичених балів з аудиторної та самостійної робіт.

Результати навчання з аудиторної роботи обчислюються за таким алгоритмом:

- результат аудиторної роботи визначається, як середній бал помножений на коефіцієнт 16 та заокруглюється до цілого балу за математичними правилами (до 0,4 включно – до попереднього цілого числа, 0,5 і більше – до наступного цілого числа);

- середній бал дорівнює сумі усіх одержаних позитивних оцінок (балів) поділених на відповідну кількість, при цьому:

а. мінімальна кількість оцінок має складати не менше 1/3 (33 %) від загальної можливої кількості занять (семінарських, практичних, лабораторних) передбачених робочою навчальною програмою навчальної дисципліни. Якщо 1/3 (33 %) від кількості занять складає дробове число, то до розрахунку береться наступне ціле число;

б. якщо кількість отриманих оцінок менша за 1/3 (33 %), то кожна недостаюча оцінка враховується, як «нуль» балів;

в. кількість позитивних оцінок, які перевищують визначену мінімальнодопустиму («додаткових») враховуються з коефіцієнтом 0,5, такий коефіцієнт застосовується з метою мотивування здобувачів вищої освіти до покращення результатів оцінювання за аудиторну роботу;

г. невідпрацьовані «незадовільні» оцінки та пропущені заняття враховуються як «нуль» балів;

д. відпрацювання усіх «незадовільних» оцінок та пропущених занять не є обов'язковим.

У випадку, якщо за результатами оцінювання аудиторної роботи сума накопичувальних балів перевищує 80, то здобувачу вищої освіти нараховується максимально допустимий результат – 80 балів.

Формула розрахунку:

$$РАР = \frac{СОБ}{МКО + КДО*0,5+КНО} * 16$$

де:

- РАР – результат аудиторної роботи;

- СОБ – сума отриманих оцінок у балах;

- МКО – мінімальна кількість оцінок (1/3 (33 %) від кількості семінарських, практичних, лабораторних занять передбачених робочою навчальною програмою навчальної дисципліни). При цьому, якщо МКО складає дробове число, то до розрахунку береться наступне ціле число;

- КДО – кількість «додаткових» оцінок – оцінок, що перевищують МКО;

- КНО – кількість невідпрацьованих «незадовільних» оцінок та невідпрацьованих пропущених занять.

Загальна кількість балів за самостійну роботу визначається, як сума отриманих балів за виконання видів робіт, передбачених робочою навчальною програмою навчальної дисципліни.

Підсумкова кількість балів отриманих під час складання заліку визначається, як сума отриманих балів за аудиторну (максимум 80 балів) та самостійну роботу (максимум 20 балів).

Підсумкова кількість балів отриманих під час складання заліку визначається, як сума отриманих балів за аудиторну (максимум 80 балів) та самостійну роботу (максимум 20 балів). Поточний контроль		Підсумковий контроль (ПК)
Аудиторна робота (РАР) (семінарські/практичні заняття та контрольні заходи)	Самостійна робота (РСР)	ЗАЛІК (З)
≤ 80	≤ 20	
≤ 100		
Підсумкова кількість балів = РАР+РСР ≤ 100		

-

11. Результати навчання:

У результаті вивчення здобувач вищої освіти має: **знати:** Теоретичні засади медіації – визначення, принципи, сфери застосування, особливості альтернативного вирішення спорів; правові основи медіації – міжнародні стандарти, законодавство України щодо медіації, статус медіатора та його функції; стадії та процес медіації – етапи медіаційної процедури, методи комунікації та вирішення конфліктів; етичні засади медіації – принципи нейтральності, конфіденційності, добровільності участі сторін; методи ведення переговорів – стратегії ефективного спілкування, техніки активного слухання, управління емоціями; психологічні аспекти конфліктів – типологія конфліктів, поведінкові особливості учасників, механізми подолання ескалації; застосування медіації у різних сферах – цивільні, сімейні, господарські, кримінальні, трудові спори, бізнес-медіація; міжнародний досвід медіації – практики альтернативного врегулювання спорів у європейських країнах, США, ООН.

вміти: застосовувати основні техніки медіації у вирішенні конфліктів на практиці; проводити аналіз конфліктних ситуацій та визначати оптимальні шляхи їх вирішення; використовувати методи ефективної комунікації – активне слухання, парафраз, рефреймінг, управління емоціями; організувати та проводити медіаційні сесії – встановлювати контакт між сторонами, структурувати переговори; розробляти стратегії переговорів та досягати взаємовигідних рішень у конфліктах; дотримуватися етичних та правових норм медіації під час посередництва у справах; застосовувати навички управління

конфліктами у професійній діяльності (юридичній, управлінській, соціальной, освітній тощо); адаптувати міжнародний досвід медіації до національних особливостей правозастосування.

**12. Основні
інформаційні
джерела**

1. Альтернативні способи вирішення цивільних спорів за законодавством України : навчальний посібник / Верба-Сидор О. Б., Воробель У. Б., Грабар Н. М., Дутко А. О., Юркевич Ю. М.; за ред. канд. юрид. наук, доц. О. Б. Верби-Сидор. Львів : Львівський державний університет внутрішніх справ, 2021. 416 с. URL: https://dspace.lvduvs.edu.ua/bitstream/1234567890/3835/1/verba-sydor_26-05-21.pdf

2. Альтернативне вирішення цивільно-правових спорів: навч.-метод. посіб. / Н. Ю. Голубєва, С. Р. Сулейманова, І. О. Бут, О. О. Полуніна; Нац. ун-т «Одес. юрид. академія». – Одеса : Фенікс, 2023. – 134 с. – (Серія «Навч.-метод. посібники»). URL: <https://doi.org/10.32837/11300.25947>

3. Медіація у професійній діяльності юриста: підручник / за заг. ред. Н. Крестовської, Л. Романадзе. Одеса «Екологія», 2019. 462 с. URL: <http://dspace.onua.edu.ua/bitstream/handle/11300/12406/61256519.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

...